

eller døde, saa kan vedkommende, saaledes som Kravet stilles i Cirkulæret, komme i ret stærk Forlegenhed med at tilvejebringe de Oplysninger, der i saa Henseende forlanges. Udvalget har derfor ment, at naar der foreligger paalidelige, fyldige og tilfredsstillende Oplysninger om vedkommendes Færd i Løbet af 20 Aar eller deromkring — det er jo ikke saa sjældent, at Ansøgerne have opholdt sig f. Eks. i en Kommune i 20 Aar og have meget tilfredsstillende Oplysninger i alle Henseender — saa skulle de Oplysninger, der i saa Henseende tilvejebringes, være tilstrækkelige, uden at Oplysninger ud over dette skulde være en Betingelse for, at deres Ansøgninger kunde komme i Betragtning. Endelig kræves der ogsaa paa andre Punkter Oplysninger, som synes at være ret overflødige. Naar f. Eks. en Mand i sin Børgning om Indfødsret oplyser, at han er gift, men ikke har Børn, saa har jeg oplevet det Tilfælde f. Eks., at Amtmanden forlanger, at der skal skaffes Attest for, at Ansøgeren ingen Børn har. Det synes at være ret overflødig, thi man kan i Reglen gaa ud fra, at det er unødvendigt at søge det oplyst ved Attest, naar vedkommende erklærer, at han ikke har Børn, ligesom det ogsaa maa staa til Troende, naar han siger, at han ikke er gift, uden at han behøver at levere Attest for, at det virkelig forholder sig saa. Der synes at være en Tilbøjelighed hos Autoriteterne til at gaa ret smaaligt til Værks med Hensyn til Tilvejebringelsen af Attester vedrørende forskellige Forhold.

Endelig stiller dette Cirkulære ogsaa det Krav, at det ved Attester skal oplyses, om vedkommende Ansøger lever sammen med sin Hustru og umyndige Børn. Det kan være ret nødvendigt, at der foreligger Oplysninger om Samlivet med Hustruen, men at kræve Oplysning, om Forældrene leve i Samliv med de umyndige Børn, er i Virkeligheden ret mærkeligt. I de fleste Familier forholder det sig jo saaledes, at Børnene fra Konfirmationen indtil 18-Aars Alderen som Regel ikke ere hjemme, men ude i forskellig Virksomhed og derfor ikke med Rette kunne siges at leve sammen med Forældrene. Udvalget har da ogsaa ment, at det, der menes med dette Krav, egentlig er noget andet, nemlig dette, at man vil have Oplysning, om man forlanger, at alle Børnene af Familien skulle indbefattes under den Bestemmelse, saaledes at de alle, faa Indfødsret sammen med Forældrene. Det kunde jo nemt ordnes paa den Maade, at i det Tilfælde, at der var

nogle af Børnene, der skulde danne en Undtagelse fra Reglen, nogle, som paa Grund af et eller andet Forhold skulde undtages fra Indfødsretten, skulde det udtrykkelig anføres. Forrige Aar havde vi et saadant Tilfælde til Forhandling, og det blev vedtaget, uden at der blev gjort nogen som helst Indvending mod dette Forhold. Det er saadanne Tilfælde som, at Børnene af en Familie blive adopterede af en anden, eller det er Børn, som blive opdragne i Udlandet og derfor ikke skulde komme i Betragtning. Udvalget henstiller altsaa til Ministeriet at søge dette Forhold ændret, saaledes at der ikke kræves Oplysninger vedrørende Samlivet mellem Forældre og Børn i Umyndighedsalderen, hvorimod det, hvis ikke alle Børnene skulde have Indfødsret sammen med Forældrene, udtrykkelig skal oplyses, hvad Bevæggrunden er til, at et saadant Krav stilles.

Med disse Bemærkninger og med denne Henstilling til Ministeren skal jeg paa Udvalgets Vegne indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg skal endnu kun bemærke, at en af Ansøgerne, nemlig Nr. 95, Stenhugger Jøns Johansson, opføres i Lovforslaget som hjemmehørende i Rønne, mens Forholdet er det, at han er hjemmehørende i Svaneke. Da jeg er gjort opmærksom derpaa, vil jeg fremhæve det, for at det ikke skal give Anledning til, at vedkommende ikke kommer i Besiddelse af Meddelelsen, fordi han er opført under fejl Adresse.

Meyer: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i de Betragtninger, han har fremført, og jeg glæder mig over, at han netop har paapeget et ganske særligt Tilfælde, hvor det forekommer mig, at man bør stille sig saa liberalt, som Forholdene kræve det, og som det er nødvendigt, hvis man ikke skal komme ind paa Afveje. Jeg sigter herved til, at man ikke bør forlange Oplysning om, hvorvidt vedkommende Ansøger har faaet Hjælp af de fattiges Kasse. Jeg gaar nemlig ud fra, at denne Institution netop maa være oprettet for at fritage Folk fra at søge Fattigvæsenet, og da Institutionen har denne særlige humane Karakter, ligger det hele uden for, hvad man ellers plejer at betragte som offentlig Hjælp.

I øvrigt maa jeg tillade mig at dvæle ved en ganske enkelt Ting, som det forekommer mig, at der er nogen Grund til at paapege her, idet det høje Landsting har haft nogen Betænkelighed ved den Maade, hvorpaa man i de senere Aar har